

Nr 154.

Av herr **Jacobson**, om årligt understöd åt kontoristen vid statens järnvägar V. G. T. Byströms änka Anna Byström, född Molin.

Den 8 januari 1940 avled kontoristen vid statens järnvägar, Valter Gottfrid Teodor Byström. Bouppteckningen utvisade en ytterst liten behållning, i huvudsak bestående av möbler och husgeråd. På grund av det bekymmersamma ekonomiska läge, vari hans efterlevande hustru, Anna Byström, född Molin, befann sig, ingav hon en till Kungl. Maj:t ställd ansökan om erhållande av pension.

Kungl. järnvägsstyrelsen, som hade att avgiva yttrande över denna framställning, anförde: »Sökandens avlidne man, f. d. kontoristen Valter Gottfrid Teodor Byström, innehade fast anställning vid statens järnvägsbyggnader fr. o. m. den 2 juni 1908 t. o. m. den 31 maj 1927 och erhöll vid sin avgång från tjänsten en årlig pension av 1 116 kronor.

Då understöd av nu ifrågavarande slag i ett flertal fall tidigare medgivits efterlevande till tjänstemän vid statens järnvägsbyggnader, får järnvägsstyrelsen med hänsyn till föreliggande omständigheter tillstyrka, att jämväl sökanden beviljas dylikt understöd med ett årligt belopp av 384 kronor, att utgå av trafikmedel under hennes återstående livstid, så länge hon förblir änka.»

Statskontoret däremot ansåg sig icke kunna tillstyrka bifall till den gjorda framställningen, som Kungl. Maj:t icke fann skäl att bifalla.

Det synes emellertid, att åtskilliga omständigheter föreligga, vilka kunna föranleda riksdagen att i detta fall med frångående av rent formella synpunkter medgiva pension åt änkan Byström i enlighet med kungl. järnvägsstyrelsens tillstyrkande. Dylika pensioner hava ju vid ett flertal tillfällen beslutats av riksdagen.

På grund av sin tjänstgöring som kontorist vid olika statens järnvägars byggnadsföretag under större delen av tiden 1908—1927 har Byström varit nödsakad att en mångfald gånger byta bostadsort. Dessa ofta förekommande flyttningar ha, även om ersättning utgått för själva flyttningkostnaderna, medfört avsevärda indirekta kostnader för familjen samt svårigheter för barnens skolgång och uppfostran. Beträffande möjligheten för änkan Byström att genom eget arbete bidra till sin försörjning äro dessa mycket små, då hon nu är över 70 år gammal. Trots hennes höga ålder har ekonomien nödgat henne att taga plats som hushållerska, en sysselsättning, som hon nu måste upphöra med. Det torde även böra framhållas, att kontoristen Byström under sin långa tjänstetid ständigt haft de bästa vitsord för goda

arbetsprestationer, varför starka billighetsskäl tala för att änkan Byström med hänsyn till mannens långa och förtjänstfulla verksamhet i statens tjänst beredes något understöd. Det ifrågasatta årliga understödet, 384 kronor, torde från statens synpunkt ha föga betydelse, men för en gammal änka, som det i detta fall gäller, vara synnerligen behövt.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte medgiva, att änkan Anna Byström, född Molin, må under sin återstående livstid, så länge hon förblir änka, av trafikmedel uppbära ett årligt understöd av 384 kronor.

Stockholm den 20 januari 1944.

Uddo R. Jacobson.

(Åldersbevis jämte intyg har överlämnats till vederbörande utskott.)
